

ARS SUBTILIOR

Més que una orquestra

Des del seu inici, l'Orquestra de Joves Intèrprets dels Països Catalans (OJIPC) té uns objectius que van més enllà de les actuacions i els concerts regulars: una de les seves vocacions principals és esdevenir una plataforma de formació, contacte i intercanvi per a tots els joves músics que hi participen; també hi ha un compromís ferm amb la recuperació del patrimoni musical d'autors de l'àmbit cultural català (és a dir, l'OJIPC està fent la feina que haurien de fer les orquestres institucionals, les "nacionals"). Només per tot aquest treball, que per si mateix ja és un veritable servei a la cultura musical, el projecte ja mereix un respecte, un reconeixement i el suport de la societat civil i les institucions. Però en el seu esperit també hi ha el compromís amb el país: l'Orquestra vol ser un element de cohesió cultural, vertebrador dels territoris de parla catalana, un projecte tangible, valent, que parla clar, que mostra amb fermesa i gosadia la seva identitat, el seu nom i la seva vocació. Els joves que hi participen s'hi senten integrats i formant part d'alguna cosa que està per sobre de la música, que va més enllà d'una simple orquestra; s'hi respira una certa responsabilitat històrica i el reconeixement i l'orgull de formar part d'una comunitat cultural que sovint (sempre?) se'ls amaga. I això espanta, fa por a més d'un, és motiu d'incomprensió i rebuig. Un petit exemple: enguany (i per segon any consecutiu) s'ha anul·lat, en el darrer moment i quan ja estava tot lligat, el concert que havien de fer a Perpinyà; segons el Departament de Catalanitat del Consell General dels Pirineus Orientals, a qui pertany el Palau dels Reis de Mallorca, Intel·ligència Militar va denegar el permís per passar amb el camió que transporta els instruments per la zona de la seva jurisdicció.

Aquesta orquestra navega a contracorrent, però ho fa amb pas ferm i decidit: dos dies després del concert a Cuixà es van presentar al País Valencià, a Mutxamel, gràcies a l'empenta del consistori i d'Acció Cultural del País Valencià; i al novembre faran un altre *stage* de treball a Barcelona que culminarà amb un concert al Paraninf de la UB el dia 5 (¿s'omplirà a vessar com Cuixà?). Després de tres anys de treball, ha quedat ben demostrat que aquest projecte és seriós, interessant i valuós. Les institucions (públiques i privades) tenen ara la gran oportunitat d'involucrar-s'hi de ple: no s'hi val a fer veure que no existeix. A aquestes alçades, no reconèixer-ne la vàlua, la bondat i la ingent feina que s'hi fa, és donar-li l'esquena. L'aventura continua.

per XAVIER CHAVARRIA